NORAKSTS
Lieta Nr.142248811
1-1616-12/27

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 6.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Pūcīte,

piedaloties pieticējam *E.P.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pārstāvei *E.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *E.P.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 11.augusta lēmuma Nr.3284 (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PD379477) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 30.aprīlī plkst.13:27 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Policijas) Patruļpolicijas pārvaldes (turpmāk – pārvaldes) Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *E.M. E.P.* (turpmāk – pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.050/PD379477 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par to, ka pieteicējs 2011.gada 30.aprīlī Rīgā vadīja motociklu Solo Gilera Runner, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, (turpmāk – transportlīdzeklis) pa tirdzniecības centra „Spice" (turpmāk – t/c) teritoriju Lielirbes ielā 29, no Upesgrīvas ielas puses K.Ulmaņa gatves virzienā, bez aizsprādzētas aizsargķiveres, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 38.6.apakšpunktu, par ko ir paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta otrajā daļā. Par minēto pārkāpumu pieteicējam tika piemērots naudas sods Ls 20 apmērā *(lietas 35. – 36.lapa)*. Pieteicējs Sākotnējo lēmumu apstrīdēja *(lietas 32.lapa)*, norādot, ka atradies uz transportlīdzekļa ar izslēgtu dzinēju un to nevadīja, līdz ar to pieteicējam nebija pienākums lietot aizsargķiveri. Minēto var apliecināt liecinieks *D.S.* Un protokolā nav saprotama pārkāpuma izdarīšanas vieta.

Ar Policijas 2011.gada 11.augusta lēmumu (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts *(lietas 13. – 18.lapa)*. Lēmumā norādīts turpmākais.

Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts noformēt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam. Policijai nav pamata apšaubīt dienesta ziņojumos sniegtās atziņas, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem, īpaši ar administratīvā pārkāpuma protokolu, lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pierādījumi. Dotajā gadījumā iestādes rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks būtu neobjektīvs vai nekompetents pieteicēja administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

Savukārt *D.S.* sniegtās liecības atbildētājs vērtē kritiski, jo pieteicējs un *D.S.* ir draugi. Līdz ar to, izvērtējot pieteicēja iesniegumu, nevar izslēgt iespēju, ka *D.S.* var būt ieinteresēts lietas labvēlīgā iznākumā attiecībā pret pieteicēju, turklāt viņam un pieteicējam bija laiks saskaņot liecības.

Minēto iemeslu dēļ konkrētajā gadījumā atbildētāja piešķir lielāku ticamību policijas darbinieka ziņojumos sniegtajam lietas apstākļu izklāstam un norāda, ka pieteicēja sniegtie paskaidrojumi ir tikai apgalvojumi un tāds lietas atspoguļojums ir tikai viņa interesēs.

Policija norāda, ka CSN neievērošana no vadītāja puses apdraud ne tikai paša, bet arī citu ceļu satiksmes dalībnieku drošību, ņemot vērā, ka pārkāpums tika izdarīts 2011.gada 30.aprīlī plkst.13:27 vietā, kur vienmēr, īpaši brīvdienās, ir daudz gājēju, kas ir visneaizsargātākie ceļu satiksmes dalībnieki.

Policijas ieskatā ar visiem lietas materiāliem ir pierādītas pieteicēja darbības CSN 38.6.apakšpunkta prasību pārkāpumā. Tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols noformēts un lēmums Nr.050/PD379477 pieņemts likumīgi un pamatoti, tāpēc nav neviena objektīva un likumīga iemesla, lai pieteicējam atceltu piemēroto sodu.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicējs lūdz Lēmumu atcelt *(lietas 3.lapa)*.

Pieteicējs norāda, ka Policija, pieņemot Lēmumu, pilnībā neizvērtēja lietas apstākļus *(lietas 3.lapa)*.

[3] Policija savā rakstveida paskaidrojumā *(lietas 31.lapa)* pieteikumu neatzīst un atsaucas uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs pieteikumā izteikto prasījumu uzturēja. Papildus pieteicējs norādīja turpmāko.

2011.gada 30.aprīlī ap plkst.12.00 pieteicējs satikās ar savu draugu *D.S.*. Viņš bija atbraucis ar motorolleru. Kamēr *D.S.* runāja pa telefonu, pieteicējs bija uzsēdies virsū uz transportlīdzekļa. Pieteicējs un *D.S.* atradās uz ietves. Transportlīdzekļa dzinējs bija izslēgts. Pieteicējs norādīja, ka viņš vienkārši ir izmēģinājis, kā ir sēdēt uz motorollera. Pieteicējs bija tikko iznācis no lielveikala un viņam bija iepirkumu maisiņš, kurā bija drēbes, dokumentu maks. Stāvot uz stāvlaukuma, pieteicējs redzēja, ka tālumā ir policijas mašīna. Pie pieteicēja pienāca cilvēks, kurš bija ģērbies tumšā kreklā, un agresīvā tonī viņam prasīja dokumentus un tehnisko pasi. Pieteicējs lūdzis, lai šis cilvēks stādās priekšā, kā arī ir vēlējies noskaidrot, kāds ir iemesls, kura dēļ pieteicējam tiek prasīti dokumenti. Viņš vēl rupjākā tonī pieteicējam jautāja dokumentus. Pēc vairākkārtīgiem lūgumiem šis cilvēks (*E.M.*) uzrādīja dienesta apliecību. Pēc brīža pienāca otrs policists – *R.Š.* – arī viņš prasījis dokumentus. Pieteicējs viņam ir norādījis, ka nevarot tos uzrādīt, jo tie atrodas iepirkuma maisiņā trīs metru attālumā no pieteicēja. Pēc tam policisti pieprasīja atdot transportlīdzekļa atslēgas. Pieteicējs tās izņēmis no aizdedzes un atdevis transportlīdzekļa īpašniekam – *D.S.* Pieteicējam licies, ka *E.M.* ir lietojis alkoholu.

Pieteicējs norādīja, ka aizsargķivere atradās pie transportlīdzekļa īpašnieka *D.S.*, tā bija viņam uzlikta galvā.

Pieteicējs norādīja, ka viņam policijas darbinieki neizskaidroja viņa tiesības un pienākums. Policijas darbinieki tikai norādīja, ka tiesības un pienākumi ir izlasāmi protokola otrajā pusē.

[5] Tiesas sēdē Policijas pārstāve pieteikumā izteikto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem. Papildus Policijas pārstāve norādīja turpmāko.

Kad policists (*E.M.*) piegāja klāt, pieteicējs bija bez aizsargķiveres. Minētais policists, stādoties priekšā, palūdza uzrādīt vadītāja apliecību un attiecīgos dokumentus. Pieteicējs bija atbildējis paaugstinātā tonī, ka viņam nekas neesot jāpaskaidro un dokumentus nevēlas uzrādīt. Pēc paskaidrojuma sniegšanas, pieteicējam bija jābrauc uz policijas nodaļu. Vēlākā ziņojumā tā pati amatpersona norāda, ka, pieejot klāt, transportlīdzekļa dzinējs strādāja, un pieteicējs transportlīdzekļa dzinēju izslēdza tikai pēc policijas darbinieka prasībām. Policija neatrod nevienu ticamu un objektīvu iemeslu, kāpēc policijas personai būtu jāaptur tieši pieteicēja motocikls, ja viņam būtu galvā aizsargķivere, un dzinējs nebūtu darbojies. Tādējādi iestāde secināja, ka minētā persona ir pārkāpusi CSN. Pieteicējs ir norādījis paskaidrojumā, ka viņam tiesības nav izskaidrotas, un ir atteicies no protokola parakstīšanas. Policija uzskata, ka tā ir minētās personas brīva griba, un persona ir vairākas reizes sodīta. Tiesības un pienākumi viņam bija zināmi, kā arī pirms neilga laika viņš tika sodīts par identisku pārkāpumu.

Policijas pārstāve norādīja, ka filmēšana notika jau pie transportlīdzekļa ārpusē, nevis kā pieteicējs norāda, ka ieslēdza telefonam video uzņemšanas režīmu tikai atrodoties policijas transportlīdzekļa iekšpusē. No video bija secināms, ka arī pats pieteicējs agresīvi un izaicinoši uzvedies, lai izaicinātu policistus uz konfliktu. Pieteicējs pamato to, ka sākotnēji dokumentus nav uzrādījis, jo nav sapratis, ka tie ir policijas darbinieki. Jau sākotnējā paskaidrojumā pieteicējs norāda to, ka piebrauca policijas transportlīdzeklis, no kura izkāpa personas, kas pie viņa ir piegājušas un pieprasījušas dokumentus. Iestādei nerodas šaubas, ka tie bija policijas darbinieki.

Policijas pārstāve norādīja, ka *D.S.* visu laiku runājis pa telefonu, bet, kad pagriezies pret pieteicēju, tad ieraudzījis, ka pie pieteicēja ir nonākušas policijas amatpersonas. No tā secināms, ka sākotnējo konfliktu viņš nav redzējis.

Norādot transportlīdzekļa kustības virzienu, policijas amatpersonas parasti norāda lielāko ielu nosaukumus. Policistiem ikdienā ir jānēsā formas tērps. *E.M.* bija formas tērpa bikses un krekls, uz kura ir policijas logo.

Policijas transportlīdzeklis nebija aprīkots ar videokameru.

[6] Uz tiesas sēdi bija uzaicināts liecinieks *D.S.*, kurš liecināja turpmāko.

Liecinieks ar pieteicēju satikās stāvlaukumā pie t/c. Liecinieks bija atbraucis ar transportlīdzekli. Pieteicējs bija pēc iepirkšanās iznācis no t/c. Lieciniekam ar pieteicēju bija sarunāta tikšanās. Tad lieciniekam zvanīja telefons, un viņš staigāja apkārt un runāju pa telefonu.

Transportlīdzeklis stāvēja apmēram 10 m attālumā no liecinieka. Pieteicējam bija interese to apskatīt. Ķivere lieciniekam joprojām atradās uz galvas. Liecinieks liecināja, ka transportlīdzekļa dzinējs bija izslēgts. Ja tas būtu ieslēgts, tad degtu tuvās gaismas, kas automātiski ieslēdzas iedarbinot dzinēju. Liecinieks liecināja, kamēr viņš runājis pa telefonu, pie pieteicēja bija pienācis kāds vīrietis melnā apģērbā bez jebkādām pazīšanas zīmēm. Vīrietis prasījis pieteicējam dokumentus. Pieteicējs norādījis, ka tie stāv pieteicēja iepirkuma maisiņā, kas atrodas uz soliņa 5 – 10 metrus no transportlīdzekļa.

Liecinieks liecināja, ka policijas darbinieki ir pieteicējam pieprasījuši transportlīdzekļa atslēgas. Lieciniekam tās pieteicējs ir atdevis, savukārt liecinieks policijas darbiniekiem tās neatdeva.

Vēlāk no policijas mašīnas izkāpis otrs policists (*R.Š.*), kurš liedza pieteicējam aiziet pakaļ iepirkuma maisiņam, kurā atradās dokumenti, bet vilka pieteicēju uz policijas mašīnu. Brīdī, kad pieteicējs atradies policijas mašīnā, viens no policijas darbiniekiem aizgājis pakaļ pieteicēja iepirkuma maisiņam un paņēmis pie sevis.

Liecinieks liecināja, ka policijas darbiniekam bijis melns krekls bez policista atpazīšanas zīmēm. Atstarojošo vesti policists uzģērbis tikai pēc pieteicēja iesēdināšanas mašīnā.

Pēc tiesas uzaicinājuma uzrādīt kartē notikuma vietu liecinieks kartē uzrādīja notikuma vietu, kas atšķiras no notikuma vietas, kuru uzrādīja liecinieks *E.M.*, bet sakrita ar liecinieka *R.Š.* norādīto notikuma vietu.

[7] Liecinieks *E.M.* liecināja, ka viņš ar *R.Š.* brauca ar dienesta mašīnu garām t/c un pamanīja transportlīdzekli, kurš brauca pa stāvvietu. Proti, liecinieks ar savu pārinieku brauca garām veikalam, bet pieteicējs brauca pa stāvlaukumu no sāniem. Pamanot policistus, pieteicējs iebrauca vietā, kur paplašinās stāvlaukums. Pieteicējs apstājās, un liecinieks izkāpa no dienesta transportlīdzekļa un piegāja pie pieteicēja. Pieteicējs liecināja, ka pirms pieteicējs apstādināja transportlīdzekli, viņš ar to nobrauca apmēram 20 m.

Pēc tiesas uzaicinājuma uzrādīt kartē notikuma vietu liecinieks kartē uzrādīja notikuma vietu, kas atšķiras no notikuma vietas, kuru uzrādīja liecinieks *D.S.*

Liecinieks tiesai paskaidroja, ka personu apliecinošos dokumentus pieteicējs pāriniekam uzrādījis pēc iekāpšanas dienesta transportlīdzeklī un norādīja, ka neatceras, no kurienes pieteicējs izņēmis savus personu apliecinošos dokumentus.

Vienlaicīgi liecinieks liecināja, ka aizsargķiveri *D.S.* turējis uz rokas.

Liecinieks liecināja, ka viņš pildot dienesta pienākumus bija ģērbies melnā T-kreklā ar policijas uzrakstu un formas biksēs.

[8] Liecinieks *R.Š.* liecināja, ka todien veikuši dienesta pienākumus ar dienesta transportlīdzekli. Liecinieks bija dienesta transportlīdzekļa vadītājs. Braucot pa t/c teritoriju virzienā uz Ulmaņa gatvi, liecinieks ar savu pārinieku *E.M.* pamanīja transportlīdzekļa vadītāju, kurš to vadījis. Pirms pieteicējs apturējis transportlīdzekli, viņš ar to braucis kādus 20 – 30 m. Pēc tam, kad pieteicējs nobremzēja transportlīdzekli, viņš uzbrauca uz trotuāra pretī veikala ieejai. Kad policijas transportlīdzeklis tika apstādināts, pārinieks izkāpis no mašīnas. Pieteicējs nobremzējis un pilnībā apstādinājis transportlīdzekli. Viņš sēdēja tam virsū un ar kājām to stūma uz priekšu.

Liecinieks liecināja, ka nav redzējis, ka atslēga būtu izņemta no transportlīdzekļa aizdedzes. Tāpat liecinieks liecināja, ka aizsargķivere atradusies *D.S.* uz rokas.

Pēc tiesas uzaicinājuma uzrādīt kartē notikuma vietu liecinieks kartē uzrādīja notikuma vietu, kas atšķiras no notikuma vietas, kuru uzrādīja liecinieks *E.M.*, bet sakrīt ar vietu, kuru norādīja liecinieks *D.S.*

Liecinieks liecināja, ka pāriniekam *E.M.* bija melns krekls ar policijas uzrakstiem, bet viņam nebija atstarojošā veste.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pieteicēja argumentus, Policijas paskaidrojumus, liecinieku liecības un pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms.

[10] Pieteicējs par CSN 38.6.apakšpunkta neievērošanu ir saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta otro daļu, atbilstoši kuram par [..] aizsprādzētas aizsargķiveres nelietošanu, [..], — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

CSN 38.6.apakšpunkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam, braucot ar motociklu, triciklu, kvadriciklu vai mopēdu, lietot aizsprādzētu aizsargķiveri[..].

Tādējādi, lai personas darbībās varētu konstatēt LAPK 149.^{4}panta otrās daļas pārkāpumu, ir jākonstatē, ka persona ir vadījusi transportlīdzekli un tas darīts bez aizsargķiveres.

[11] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2011.gada 30.aprīlī plkst.13.27 atradās t/c teritorijā un bija uzkāpis uz transportlīdzekļa, kā arī nav strīda par to, ka pieteicējam galvā nebija aizsargķivere.

Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds, vai pieteicējs ir vadījis transportlīdzekli.

[12] LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tādējādi par pierādījumiem šajā lietā var kalpot Sākotnējais lēmums *(lietas 35. – 36.lapa)*, pieteicēja paskaidrojums *(lietas 37. - 39.lapa)*, inspektora *E.M.* ziņojums *(lietas 40.un 41.lapa)*, *D.S.* paskaidrojums *(lietas 42. – 43.lapa)*, videoieraksts *(lietas 72.lapa)*.

[13] Tiesa konstatē, ka lietas materiālos ir *E.M.* ziņojums, no kura izriet, ka viņš ar savu pārinieku *R.Š.* t/c teritorijā pamanīja, ka pieteicējs pa minēto teritoriju brauca ar transportlīdzekli, bet brīdī, kad pieteicējs pamanījis policijas transportlīdzekli, uzbrauca uz gājēju ietves un, sēžot uz transportlīdzekļa, turpināja to stumt. Pieejot klāt pieteicējam, *E.M.* konstatējis, ka transportlīdzekļa motors strādā. Motors tika izslēgts pēc *E.M.* pieprasījuma *(lietas 40.un 41.lapa)*.

Tiesas sēdē liecinieki *E.M.* un *R.S.* liecināja, ka viņi ir redzējuši, kā pieteicējs vadījis transportlīdzekli.

Iepriekš minētais ir pretrunā lietas materiālos esošajam pieteicēja paskaidrojumam *(lietas 37.lapa)*, un tiesas sēdē pieteicēja un liecinieka *D.S.* norādītajam, ka pieteicējs atradies uz transportlīdzekļa, bet tas nebija iedarbināts, līdz ar ko pieteicējs nevarēja braukt ar transportlīdzekli.

[14] Tiesa no lietas materiāliem konstatē, ka *E.M.* pārinieks *R.Š.* pēc protokola sastādīšanas nav sniedzis ziņojumu. Tāpat lietā neatrodas materiāli, kas liecinātu, ka, pārbaudot Sākotnējā lēmuma tiesiskumu, *R.Š.* būtu sniedzis paskaidrojumus augstākai iestādei vai amatpersonai par notikušo.

Policija Lēmumā ir norādījusi, ka nedz *E.M.*, nedz *R.Š.* nav ieinteresēti konkrētās lietas iznākumā.

Tiesa attiecībā uz minēto norāda, ka parastā situācijā minētais būtu akceptējams arguments, tomēr, kā izriet no lietas materiāliem, pieteicējs ir sūdzējies Valsts policijas Iekšējās drošības birojam par minēto policijas amatpersonu rīcību, norādot, ka iespējams *E.M.* ir lietojis alkoholu *(lietas 64.lapa)*. Savukārt no lietā esošās Valsts policijas Iekšējā drošības biroja vēstules izriet, ka pārbaudē netika rasti pierādījumi, ka *E.M.*, pildot dienesta pienākumus, bija lietojis alkoholu. Tai pašā laikā tika konstatēts, ka abi policijas darbinieki bija pārkāpuši policijas formas tērpa valkāšanas noteikumus, par ko abiem izteikts aizrādījums *(lietas 70. – 71.lapa)*.

Kā izriet no lietas materiāliem, tad Iekšējās drošības birojs pie šādiem secinājumiem ir nonācis, pārbaudot pieteicēja veikto videoierakstu un pašu policijas darbinieku paskaidroto.

Tiesas ieskatā Iekšējās drošības biroja secinājumi ir loģiski, izejot no tā, ka sūdzība par policijas amatpersonām ir iesniegta tikai 16.maijā un no video ierakstiem uz pārbaudes veikšanas brīdi varēja pārliecināties tikai par formas tērpu nēsāšanas noteikumu pārkāpšanu.

Tomēr tiesas ieskatā minētais apstāklis, proti, pārkāpums, par kuru izteikts aizrādījums un lietā esošajā videoierakstā *(lietas 72.lapa)* dzirdamā saruna starp pieteicēju un policijas amatpersonām, proti, paceltā tonī, ar pārākuma sajūtas pieskaņu, liek tiesai apšaubīt policijas amatpersonu godprātību konkrētā lietā.

Minēto apstiprina arī apstāklis, ka videoierakstā nepārprotami ir redzams, ka *D.S.* ķivere atrodas uz galvas, tomēr gan *E.M.*, gan *R.Š.* nepārprotami tiesai liecināja, ka ķivere *D.S.* atradusies uz rokas. Pat pēc tiesas norādījuma, ka videoierakstā ir redzams, ka aizsargķivere atrodas *D.S.* uz galvas, *R.Š.* liecināja, ka tā atradusies uz rokas.

Vienlaicīgi tiesa konstatē, ka policijas amatpersonas – *E.M.* un *R.Š.* – tiesas sēdes laikā kartē tiesai norādīja atšķirīgas pārkāpuma izdarīšanas vietas.

Pie šādiem lietas apstākļiem, tiesai rodas pamatotas aizdomas par policijas amatpersonu liecību saskaņošanu.

[15] *D.S.* liecināja, ka, kaut arī laikā, kad pieteicējs ir atradies uz transportlīdzekļa, ir runājis pa telefonu, tomēr transportlīdzeklis palika viņa redzeslokā, un to, vai transportlīdzeklis bija iedarbināts vai nē, var redzēt, jo iedarbinot transportlīdzekli, tuvās

gaismas iedegas automātiski. Kā liecināja *D.S.*, tad transportlīdzeklim nebija iedegtas tuvās gaismas, secīgi tas nebija iedarbināts, vēl jo vairāk, transportlīdzeklis neatradās kustībā.

Minētais ir pretrunā *E.M.* un *R.Š.* teiktajam, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli un no brīža, kad policisti pieteicēju pamanīja, pieteicējs nobrauca kādus 20 – 30 m, secīgi pieteicējs, jau pirms pamanīšanas bija kādu laiku braucis ar transportlīdzekli.

Policija Lēmumā ir norādījusi, ka *D.S.* ir ieinteresēts, ka pieteicējs netiek saukts pie administratīvās atbildības, jo viņi ir labi paziņas. Tiesas ieskatā minētais arguments konkrētajā lietā nav atzīstams par pamatotu, jo, izvērtējot lietas apstākļus kopsakarā, tiesas ieskatā maz ticami, ka *D.S.* Policijai un tiesai ir devis nepatiesas liecības. Par minēto tiesa lietas izskatīšanas laikā nav guvusi pierādījumus. Tieši pretēji, tiesa lietas izskatīšanas laikā ir konstatējusi, ka policijas amatpersonu liecības ir pretrunīgas *(sk. lietas [14] punktu)*.

[16] No lietas materiālos un pieteicēja un *D.S.* minētā izriet, ka pieteicējs pirms uzkāpis uz transportlīdzekļa, bija iznācis no t/c ar iepirkuma maisiņu, kuru viņš nolika 3 – 5 m attālumā no transportlīdzekļa. Par minētā iepirkuma maisiņa esību tiesa ir pārliecinājusies gan no lietas materiālos esošā videoieraksta, gan no *D.S.* liecības, gan no pašu policijas amatpersonu teiktā Iekšējās drošības birojam (*„lai novērstu Jūsu bēgšanas iespējamību, neatļāva Jums pašam iet pēc savām mantām, bet R.Š. paņēmis no trotuāra Jūsu maisiņu un aiznesis uz dienesta automašīnu”*).

Tiesas ieskatā maz ticams, ka pieteicējs būtu savu iepirkumu maisiņu ar tikko iegādātām precēm un, vēl jo vairāk personu apliecinošiem dokumentiem, atstājis bez uzraudzības publiskā vietā, kur to var paņemt sveša persona, un pa to laiku vadījusi transportlīdzekli.

[17] Kā tiesas sēdē apliecināja Policijas pārstāve, tad policijas transportlīdzeklis nebija aprīkots ar videokameru, līdz ar to konkrētais gadījums nav nofilmēts.

[18] LAPK 9.panta pirmā daļā noteic, ka ar administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Saskaņā ar šā kodeksa 7.panta pirmās daļas noteikumiem nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. LAPK 237.pants noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietu izskatošajai institūcijai jāpilda šādi uzdevumi: savlaicīgi, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrot katras lietas apstākļus, izlemt to stingrā saskaņā ar likumu, nodrošināt pieņemtā lēmuma izpildi, kā arī noskaidrot cēloņus un apstākļus, kas veicina administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, novērst pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu ievērošanas garā un nostiprināt likumību.

Ņemot vērā šā sprieduma [13] – [17] punktā konstatēto, tiesas ieskatā ir pamatotas šaubas par to, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, ir vadījis transportlīdzekli.

Vienlaicīgi tiesas ieskatā, Policija nav pilnīgi izvērtējusi lietas materiālus, proti, nav vispusīgi pārbaudījusi *D.S.* liecības kopsakarā ar policijas amatpersonu paskaidrojumiem, bet gan vienkārši pieņēmusi par pareizu principu, „policijas amatpersonas runā patiesību, bet pieteicēja paziņa melo”.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama, jo visas šaubas par Pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir tulkojamas par labu Pieteicējam.

[19] Tiesa norāda, ka lietā ir vērtējusi tikai tos argumentus, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu, kā arī uz Administratīvā procesa likuma 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt *E.P.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu;

atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2011.gada 11.augusta lēmumu Nr.3284 (administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums Nr.050/PD379477) un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) A.Pūcīte

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ A.Pūcīte
Rīgā, 2012.gada 6.jūnijā